eos sonitus foliij volantis: et ita fugient quasi gladium. Job xv.c. Sonitus terroris semper in auribus eius: et cum pax sit: ille semp insidias suspicat. Hoc precipue verũ est ꝺ auaris. Unde Seneca. Uidet pauperem ⁊ suspicat furem: videt diuitem ⁊ estimat predonem. De timente autem deum / dicitur / Eccl. xxxiij. c. Qui timet deum nihil trepidabit. Prouerb. xxviij. a. Iustus q̃si leo ꝓfidens / absq̃ terrore erit: impi⁹ autem fugit nemine persequente. Prouerb. xiij. c. In timore domini fiducia fortitudinis. Unde bene subiungit causam quare mali trepidauerunt.

timore vbi non fuit timor.

a Qm̃ de⁹ dissipauit ossa eorum qui hoib⁹ placent: cofusi sũt quoniam deus spreuit eos.

Quis dabit ex sion salutare israel: ⁊ cũ auerterit domin⁹ captiuitatem plebis suę: exultabit iacob et letabit israel.

Psa. 9. Tertia pars

Ut † auertẽdo
Alt † auerterit
Alt † populi sui

a Quoniam deus dissipauit: id est destruxit permissiue: b Ossa: id est virtutes: c Eorum qui: id est quia illi: d Hominibus placent: Si enim ossa: id est fortitudinem virtutum haberent in talibus / non timerẽt. Sed quare dicit: Dissipauit ossa eorum qui hominib⁹ placẽt: Nonne bonũ est hominib⁹ placere: secũdũ illud Eccl. viij. b. Fruere magnatis sine querela. Et Exo. ij. b. et Daniel. ij. g. legit q̃ moyses ⁊ daniel fuerũt amici regum. Et de neemia: Neemię. ij. a. Itẽ dicit apls. j. Corl. x. g. Ego per oia omnibus placeo. ij. Corl. viij. d. Prouidentes bona: non solum coram deo sed etiam coram hominib⁹. Sol. Bonum est placere hominibus ad alliciendum eos ad bonũ: et secũdũ hoc intelliguntur predicte auctoritates et exempla. Malum est autem placere eis pro inaniglozia: et sic intelligitur q̃d hic dicitur: Qui hominibus placẽt: id est placere appetunt propter gloriam vanam. Notandum autem q̃ in predictis duobus versibus posuit propheta ⁊ exposuit culpam malorum: In isto autẽ exponit penã eorũ. Que duplex ẽ / scilicet in amissione boni presentis / ⁊ in ꝓfusione eterna. De prima dicit: Quoniam deus dissipauit ⁊c. De secunda: sequit e Confusi sunt: id est confudent eternaliter: f Quoniam deus spreuit eos: Et hoc quia spreuerũt deum. Esa. xxxiij. a. Ue qui spernis: nonne ⁊ ipse sperneris? j. Regl. ij. f. Qui autẽ ꝓtemnũt me / erunt ignobiles. Spernit autẽ deus eos: quando non corrigit: sed sinit eos currere per campos licentie. Unde sup. Auferunt iudicia tua a facie eius. g Quis dabit. Tertia pars: vbi dicit q̃ erit salus parturienti ecclesię: non ab alio q̃ ab illo quem stulti negant esse deum. Hoc est q̃ dicit: Quis / alius veniens / ex sion / scilicet de iudeis. h Dabit salutare: id est salutem israel populo videlicet deum: q.d. hic solus dabit: k Cum auerterit dominus captiuitatem plebis suę. Alia littera: Cum reduxerit. Et hoc fuit in ascensione: secũdũ illud Eph. iij. b. Ascendens in altum captiuam duxit captiuitatem. Hiere. xxix. c. Reducam captiuitatem vestram ⁊ congregabo vos. Roma. xj. d. Ueniet ex sion qui eripiat vt auertat impietatem ex iacob. Esa. lix. d. Timebunt qui ab occidẽte sũt dñm: cuius venerit ex sion redemptor. l Exultabit iacob / scilicet verus christian⁹ / qui modo luctatur. m Et letabit israel: id est ipse idẽ factus de iacob israel: id est de viatore cõprehensor. Uel per iacob / intelligunt actiui: qui sunt ĩ lucta: per israel / contemplatiui qui deum vident in contẽplatiõe. Eccl. xxiiij. b. In iacob inhabita: ⁊ in israel hereditare. q.d. in vita actiua est breuis habitatio: sed in contẽplatiua est hereditas eterna. Luc. x. g. Maria optimam partem elegit que nõ auferet ab ea. q.d. imo actiua auferet. Mozaliter g Quis ex sion: id ẽ ex numero p̃latorũ ecclesię: h Dabit / gratis i Salutare: id est sacramẽtum vel beneficium ecclesiasticum: Malach. j. c. Quis est ĩ vob q̃ incendat altare meũ: et claudat ostia mea gratuito? Quis raritatẽ notat vtrobiq̃. Luc. xij. e. Quis putas ẽ fidelis ⁊c. Mat. x. a. Gratis accepistis / gratis date. k Cum auerterit dominus captiuitatem plebis suę: que peruertit per p̃latos. l Tũc exultabit iacob: id est laici: m Et letabitur israel: id est clericus. Ezech. xxxiij. c. Non pascent amplius pastores seipsos: ⁊ liberabo gregem meum de ore eorum: ⁊ nõ erit eis vltra in escam.

Mozaliter

Alt † libera

Partitio psalmi

Expositio Ps. LIII.

In finẽ in carmib⁹ vel hymnis intellect⁹ dauid cũ venissent ciphei ad saul ⁊ nũciassent: nõne dauid abscõditus est apud nos?

Ps. LIII

n Deus in nomine tuo saluum me fac: et in o virtute tua iudica me.

Deus in nomine tuo ⁊c. Titulus. In finem in carminibus vel hymnis intellect⁹ dauid / cũ venissẽt ciphei ad saul ⁊ nunciassent nonne dauid est abscõditus apud nos? Iste titulus sumitur de historia que ẽ. j. Regl. xxiij. c. Nõ quia psalmus iste agat de illa historia: sed quia agit de mysterio illi⁹ historię: Sicut enim dauid inter ciphęos latuit: et illi voluerunt eum morti prodere vel tradere: sic boni in hoc mundo inter malos qui florent in hoc mundo latitãt ⁊ ab eis impetunt: et saul: id ẽ morti ⁊ tribulatiõib⁹ exponũt. Ziphei interpretantur florentes: q̃d huic mysterio competit: a quibus petit hic propheta ⁊ quilibet vir spiritualis liberari. Est ergo sensus tituli: In ꝫ psalmo ostenditur intellectus dauid prophete vel cuislibet fidelis. Intellect⁹ / dico / habit⁹ pro eo q̃d factum est: cum venissent ciphei ad saul et nuciassent ⁊c. Per hoc enim intelligitur q̃ florentes in ꝫ mundo nũciant saul: id est morti vel diabolo bonos latere inter malos: Que intellectum habent qui mentis aciem intendunt: in finem: id est in eorũ nouissima / non ĩ presentia: Et ideo intelligentes eorum falsam felicitatem terminandã / cito ĩ hac aduersitate quã nunc patiunt inter incudem ⁊ malleum existentes / semper sunt in carminibus vel hymnis / in omnib⁹ gratias agentes deo. In hoc ergo psalmo loquitur propheta vel iustus quilibet vel ecclesia. Materia est de flore malorum transeuntiũ / a quib⁹ petit liberari. Intentio est instruere bonos vt tolerent malos. Qui enim malis cõmiscent / necesse est tolerantiam habere. Modus. Bipertitus est psalmus. Primo orat latens inter ciphęos. Secundo dicit quid sibi et ciphęis faciat deus: vnde laudes soluit: ibi: Ecce enim deus. Dicit ergo ꝓpheta / vel ecclesia / vel vir sctũs. n O Deus / qui vides omnia / ⁊ qui curris ad iudicium. o In nomine tuo saluũ me fac. Nomen domini / est misericordia. Ezech. xx. b. Faciam propt nomẽ meũ. Uel nomẽ hoc est christus. Esa. xxx. f. Ecce nomen domini venit de longinquo. Prouerb. xviij. b. Turris fortissima nomen domini ⁊c. Item bene dicitur / nomen: quia datum est ei nomen q̃d est super omne nomen: Phil. ij. b. Uel hoc nomen est tetragrãmaton / scilicet principium vite passionis iste: q̃d ferebat sũmus sacerdos in fronte sua sculptum in lamina aurea ⁊ nõ in ore: vt significetur q̃ christi memoria seu passio portanda est non tm̃ in ore sed in ope ⁊ exemplo. Hoc ẽ ergo dictu: Deus in nomine tuo saluum me fac: id est salua me in tua passione. Non dicit / in noib⁹. Matth. vlt. d. Ite baptiçãtes eos in noie p̃is ⁊c. Ideo cuidã interroganti q̃d est nomẽ dei / respõdit attalus inter tormẽta positus: Qui plures sunt nominibus discernunt: qui autem vnus est / non indiget nomine. Uel / In nomine tuo / christiano. Esa. lxv. c. Uocabit seruos tuos nomine alio. Matth. vj. e. Sanctificetur nomẽ tuũ. p Et in virtute tua: id est in iudicio vbi apparebit virtus tua: sicut dicit / Matth. xxiiij. c. Uidebunt filiũ hois venientẽ in nubibus cęli cum virtute magna. q Iudica me / iudicio discretiõis. i. separa me a malis. Uel sic / In virtute tua. i. in misericordia / nõ in iusticia iudica me: quia ꝓpriũ est dei misereri ⁊ parcere. Et cũ virt⁹ p se ponit / itelligit misericordia. Sap. xij. c. Ob ꝫ q̃ oim dñs es / omib⁹ te parcere facis: virtutem enim ostẽdis tu qui non crederis esse ĩ virtute ꝓsumat⁹. Iudica me. Alia lra habet: vlciscere / vel libera me.

Ab vnitate. Malach. ij. d. Quid vnus
quærit nisi semen dei:
Ab essentia. Exo. iij. d. Qui est misit me
ad vos: hoc mihi nome n est.
A personis. Matth. xxviij. d. In nomi/
ne patris ⁊ filij ⁊c. Apocl. xix. c. Voca
batur nomen eius verbum dei.
A potentia. Exo. vj. a. Nomē meū ado/
nai non indicaui eis.
Ab immensitate. Esa. ix. b. Vocabit no/
men eius admirabilis.
Ab æternitate. Apocl. iij. c. Hoc dicit
amen testis fidelis ⁊c.
A sapientia: quia deus interpt̄at videns.
A bonitate. Lucl. xviij. d. Nemo bonus
nisi solus deus.
A compatiōe ad nos: sm qd vocat dñs.
Hiere. xvj. d. Sciēt qz nomē mihi dñs.
A cultu speciali. Exo. vj. a. Deus abra/
am/⁊ de⁹ isaac/et de⁹ iacob: hoc est no/
A gloria prædicationis. (men meum.
Esa. lxiij. d. Ut faceres tibi nomē glię.
Actl. ix. c. Ut portet nomen meum.
Ab actu iusticię. Hiere. xxiij. b. Hoc est
nomen qd vocabūt eū: dñs iust⁹ noster.
Ab actu misericordię. Esa. ix. b. Vocabi/
tur nomē ei⁹ ꝓsiliari⁹. Cantl. j. a. Oleū
Ab actu dispēsatiōis (effusū nomē tuū.
christi: id est ab incarnatione. Esa. vij. c.
Vocabitur nomen eius emanuel.
A natiuitate. Zach. vj. c. Oriēs nomē ei⁹
Lucl. j. g. Visitauit nos oriēs ex alto.
A passiōe. Exo. iij. e. Hoc mihi nō est. s.
tetragrāmaton. Phil. ij. b. Nomē qd ē
super omne nomen.
A descensu ad inferos. Esa. viij. a. Voca
nomen eius: accelera: spolia detrahe.
A saluatione humani generis. Lucl. j. c.
Vocabis nomē eius iesum. Et quia tu pmisisti: si quid petie
ritis patrem in nomi/
ne meo/dabit vobis:
sicut habet Job. xvj
e. Ergo o tu/ a Deus/qui es verax ī p/
missis. b Exaudi
id est ad exitum audi:
c Orationem me
am/qua puto in noie tuo saluari. Sed notandū q ānq̄ impe
diunt ne deus exaudiat orationez. Primū est: qñ oratio non
procedit ab eo a quo debet pcedere/videlicet quando proce
dit a sensualitate cum deberet pcedere a rōne: sicut Matth.
xxvj. d. Pater si fieri potest trāseat a me calix iste. Secundū
est indiscretio petitiōis: sicut Matth. xx. c. Nescitis qd pe/
ratis. Roma. viij. e. Quid oremus sicut oportet nescimus.
Tertiū/est indignitas petentis: vt de virginib⁹ fatuis que di/
cunt: Dñe dñe aperi nobis: Sz tū dr eis: nescio vos: Mat.
xxv. a. Greg⁹. Cum is q displicet ad incedendū mittit/irati
iudicis animⁿ ad deterioza pnocat. Quartū/ est indignitas
eius p quo petit: Sicut. j. Regl. xvj. a. Vsqquo tu luges
saul cū ego abiecerim eū: Hiere. vij. d. Noli orare p populo.
Quintū/est vtilitas maior futura: vt. ij. Corl. xij. c. Propt
qd ter dñm rogaui. Et sequit: Sufficit tibi gra mea: nā virt⁹
in infirmitate pficitur. d Auribus percipe verba oris
mei. Videt idē qd sup dixerat: Exaudi orōnē meam.
Sed primū intelligi debet de orōne mentali: istud autem de
orōne vocali. Sic enī duplex ē oro. Vñ. j. Corl. xiij. c. Ora
bo spū/orabo ⁊ mente. Aug⁹. Cū orat/hoc ꝗsek in corde qd
pfert in ore. Aurib⁹/ pluralit: nō tm vna/s duab⁹: Est enī
auris cęlt q̄ oia audit: sicut dr Sap. j. c. Auris cęli audit oia.
Ps. 70. Et ē auris miscōię/q̄ electos audit. De q̄ in Ps. Inclina ad
me aurē tuā ⁊ salua me. Post subiūgit causas q̄re ita ardent
petit. Prima ē: qz habet hostes crudeles. Vñ dic: e Qm
alieni. i. crudeles f Insurrexerūt aduersum me. Di
alieni/sūt mali hoies: hęretici. s. ⁊ falsi fratres: qui insurgūt. i.
abintus surgūt. j. Job. ij. c. Ex nobis pdierūt s ex nob non
erāt. Prouer. v. b. Ne des alienis honorē tuū ⁊ annos tuos
crudeli. Qui ī ambitiōe ⁊ pōpa sęculi/dies ꝗsumit/dat hono
rem suū alienis: qui aūt in luxuria ⁊ ope carnis/ dat annos su
os crudeli. i. diabolo: de quo Hiere. vj. f. Crudelis ē ⁊ non
miserebit. Scda causa est: qz habet hostes fortes. Vñ addit:
g Et fortes quesierūt animā meā. i. psecutores vl dę/
mones. Lucl. xi. c. Cum fortis armat⁹ custodit atriū suū ⁊c.
Et nota q diabolus fortis est: subtilitate/expientia ⁊ in pria
natura: debilis tñ dicit respectu boni cordis/qd nō pōt suffi/
cient cogere ad peccandū. Vñ Hiero⁹. Debilis ē hostis qui
nō potest vincere nisi volentē. Tertia causa ē: qz summe noce
re volūt ei: qd notat/cū dicit: h Quesierūt aiaz meā.
Matth. xvj. d. Quā cōmutationē dabit hō p aia sua: Esa.
xlij. d. Ecce ego suscitabo sup vos medos: q argentū nō que/
rant nec aurū velint: sed sagittis paruulos interficiāt. Greg⁹.
Parū se fecisse estimat/cū aiam non sauciat. Quarta ē: quia
non timēt deū sed ꝗtemnūt. Vñ adiūgit: i Et nō pro/
posuerūt deū ante conspectū suū. q. d. fuerunt sine ti/ Ps. 13.
more. Ps. Nō est timor dei ante oculos eor. Et nota q hęc
oratio ad totā trinitatē dirigit/contra quā innuit malos pec/
care. Per h qd dicit/Alieni: notat eor īmisericordia pec/
cans ꝗtra benignitatē. s. spm̄sctm̄. Per hoc q dicit/Fortes:
notat potētia q̄ peccant ꝗtra pēm. Per hq dicit/Nō pro
posuerūt: notat insipiētia ꝗtra sapientiā. i. filium dei. Hęc
tria etiā notant Hiere. v. d. Ecce ego adducā sup vos gentē
d longinq̄/Ecce alieni: Gentē robustā/Ecce fortes: Gentem
cui⁹ ignorabis linguā/ Ecce insipientes. Potest etiā ipsus Moraliter
iste legi moralit de ecclesia ꝗquerēte de platis suis ⁊ dicente: de pęlatis
b Exaudi orōnē meā ⁊c. Qm alieni insurrexerūt
aduersum me. Alieni sūt: q potius querūt fructū tempali/
um q̄ animarū. De quib⁹ Hiere. iiij. d. Auditum est in hie/
rusalem/custodes venire de terra longinq̄: ⁊ dare sup ciuita/
tes iuda vocem suaz: quasi custodes agroz facti sūt sup eam
in gyro. De talib⁹ conquerit sponsa in Cantl. v. b. Tulerūt
pallium meū. i. tpalia
mea: custodes muro/
rum: non dicit custo/
des animaz. Eccj. xj.
d. Admitte ad te alie/
nigenā ⁊ subuertet te.
Notatur etiā intrusio
et violentia / per hoc
q dicit: f Insurrexerūt. Sap. ij. c. Sit fortitudo nr̄a
lex iusticię. Amos. vj. d. Nunqd in fortitudine nr̄a assumpsi/
mus nobis cornua: g Et fortes: id est dęmones: vt. s.
h Quesierūt aiam meā. Hoc d necessitate ꝗsequēs est
quando pęlatus per violentiam ingreditur ad eam: ⁊ tem/
poralia tm̄ quērit: diabolus tm̄ aias/dicens plato illud Gen.
xiij. d. Da mihi animas cętera tolle tibi. Et cū hęc mala fa/
ciant pęlati: non recordant: qm̄ iudiciū durissimū in his qui
pęsunt fiet. Sap. vj. a. Hoc est qd sequitur: i Et nō p/
posuerūt deum ante ꝗspectū suū: sm q de illis malis
sacerdotibus legit/Daniel. xiij. a. Auerterūt sensū suū ⁊ de/
clinauerūt oculos suos vt nō viderent cęlū: neq recordarent
iudicioz iustoz. Prouer. xviij. a. Pctōr cū in pfundū pctō/ Secūda pa
rum venerit/ptēnit. k Ecce em de⁹. Scda pars: vbi di/
cit quid sibi ⁊ cępheis faciat deus. Et p oñdit se exauditum
in duob⁹ a dñō. Primo in adiutorio ad bñ opandū. Vñ di/
cit: Ecce enī de⁹ adiuuat me. q. d. exaudita est ozo mea.
Qd patet. l Enī/p qz. k Ecce/ ī euidēti ē: m De⁹
adiuuat me: Vel sic ꝗtinua. Dico q nō pposuerūt deū añ
ꝗspectū suū: qz si pposuissent/me nō pseqrent: qz cogscerēt eū
mihi esse adiutorē. Enim: id est qz: Ecce/patēs ē: q deus
adiuuat me/ad bñ operandū/ vl tempore necessitatis. Ps. Ps. 9.
Adiutor in opportunitatibus in tribulatione. Eccj. xxxv. d.
Speciosa est miscōia

Deus habet no/
mē a diuersis: vi
delicet

Dxo. 28. f. Fa/
cies et laminā
de auro purissi
mo in q̄ sculpes
ope celatoris
sanctū dño

Quinq impe/
dimenta ne ora/
tio exaudiatur

a Deus exaudi orationē me/
b am: auribus percipe verba
c oris mei. Quoniam alieni
d insurrexerunt aduersum me/
e et fortes quesierunt animam
f meam: et non proposuerunt
g deum ante cospectum suū.
h Ecce enī deus adiuuat me:

Speciosa misericordia dei in tempore tribulationis. Esa.l.c. Dominus deus auxiliator meus: ideo non sum confusus. Deut.xxxiij.d. Ascensor cęli auxiliator tuus. Roma.viij.f. Si deus pro nobis quis contra nos? Sed nota q dominus adiuuat infirmos/non sanos: id est eos qui de proprijs viribus non confidũt: fm q dicit Roma. viij.c. Spiritꝰ adiuuat infirmitatem nostram. Secundum in quo ex audiitum se ostẽdit/ē: quia dedit ei deꝰ gratiam contemplandi. Unde dicit: a (Et dominus susceptor est animę meę. Susceptor: id est sursum captor. Ps. Ego dormiui et soporatus sum: et dominus suscepit me. Hoc ibi expositum est de somno contemplationis. Greg⁹ de iob. In altum mentem fixerat: et ideo diabolus ad eum irrumpere non valebat. Uel sic: Dominus susceptor est animę meę: non pecunię: quia animas quę rit non alia. Eccl.vij.a. Me dicas i multitudine munerꝭ meorum respiciet deus. Gen.iiij.a. Ad cain et ad munera eius nō respexit. Ideo exemplo domini dicit apostolus. ij. Cor.xij. c. Non quero quę vestra sunt sed vos. Propter hoc bene dicit Job.xiij.b. Animam meam porto in manibus meis: quasi paratus ad eam reddendam domino. Uel sic: Susceptor: id est defensor et protector: Sicut dicit Sap. iij. a. Iustorum animę in manu dei sunt. Licet enim corpora martyrꝭ exponat carnificib⁹ in aram: tñ semper animas suscipit in manu. Unde Job.ij.b. Ecce in manu tua est: veruntamē animā illius serua. Postea ostendit quid faciet domin⁹ cipbeis: id est inimicis iustorum: quia.s. retribuet eis et in pſenti et in futuro. Unde dic: b (Auerte. i. auertes a me: c (Mala inimicis meis: id est aduersa ad me: conuertes ad vel super inimicos meos: Ideo dicitur fm alias litterā: Redde malum insidiatoribus meis. Simile. j. Non miserearis omnibus qui operantur iniquitatē. Et alibi. Redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum. Hiere.xvij.c. Confundantur qui me pſequunt et non confundar ego. Uel/ Inimicis id est dęmonib⁹: quia omne malum qd̄ homini suggerunt: et q homo eorum suggestione perpetrat/in caput eorum puertetur: fm illud Eccl.xxvij.d. Facienti consilium nequissimū super eum deuoluet. Et hoc scit diabolus: et ideo vocatur senex fatuus: Eccl.xxv.a. e (Disperde illos/ malos homines. id est diuersis pęnis pde. d (In veritate tua. s. in veritate iudicij: quando via veritatis apparebit. Nūc enī via misericordię tegit viam veritatis. Jaco.ij.c. Superexaltat misericordia iudicium. Uel/ Disperde: id ē diuide: fm illud Luc.xij.f. Diuidet eum partemq̄ eius ponet cum infidelibus. Diuidunt diuites in tres partes. Nam anima dat dęmonib⁹: pecunia raptorib⁹: cadauer vermib⁹. Qd̄ bñ tangitur. j. vbi dicitur: Introibunt in inferiora terrę. s. corpa: tradentur in manus gladij. s. animę: partes vulpium erunt. s. diuitię. Idem habetur Eccl.x. b. Cum moritur homo/hęreditabit serpētes/bestias et vermes. Serpētes sunt dęmones: Bestię. i. vastię/sūt raptores. Uel d̄ dęmonib⁹ dic: Disperde illos: quia ad modū gregis pueniūt ad temptandū: fm illud Mat. xij. d. Tūc assumit septē spūs nequiores se. Temptant aūt occultādo veritatē: ſ cū manifestat veritas/tūc nō pualent/ſ fugiūt. Uñ dicit: In veritate tua disperde illos. Ps. Scuto circūdabit te veritas eiꝰ: nō timebis a timore nocturno: A sagitta volante i die a negocio pambulāte in tenebris: ab incursu et dęmonio meridiano. In his q̄ttuor verbis/notant quattuor tēptationes inimici. s. leuis occulta/leuis apta/grauis occulta/grauis apta. Ostenso qd̄ sibi faciat deꝰ/et qd̄ inimicis: ne ingratꝰ videat/offert deo duplicē oblationē. s. boni opis/et laudis. De pma p̄ dic: Volūtarie sacrificabo tibi. De scda addit: Et confitebor noi tuo. Dic q̄: f (Volūtarie/nō coacte. Nō enī placet deo coacta seruitia: vt ait Aug⁹. Exo.xxv.a. Ab oi hoie q̄ offert vltro/

a Et dñs suscęptor ē aię meę.
b Auerte mala inimicis meis:
c in veritate tua disperde illos.
d Volūtarie sacrificabo tibi: et
e confitebor nomi tuo dñe / qm
f bonū est. Qm ex oi tribula-
g tione eripuisti me: et super inimi-
h cos meos despexit oculus me-
i us. (In fine in carmib⁹ vel hymnis intellectus dauid.

Alt† virtute ps.3.c.psalmi

Ps.3.

Ps.58.

Ps.78.

Diuites diuidūtur in tres ptes

Ps.62.

Ps.90.

neus accipiet p̄mitias. Eccl.xxiiij.b. Quasi liban⁹ nō incisus vaporaui habitationē meā. Nō incisus. i. nō coact⁹. Illa enī gutta q̄ spōte exit ē purissima et suauissima: ideo p̄cepit dñs Exo.xxx.d. offerri sibi thus lucidissimū. j. Paral.xxix.d. Si vltro lęt⁹ obtuli vniuersa h̄ et ꝓpl'm tuū vidi cū ingēti gaudio offerre donaria. g (Sacrificabo tibi/ sacrificiū boni operis. De q̄ in Ps. Tūc acceptabis sacrificiū iusticię. Et alibi. Sacrificate sacrificiū iusticię. h (Et confitebor/ pfessione laudis. i (Nomini tuo dñe: in q̄ supmeo/ sicut hypocritę et pomposi. Ps. Vocauerūt noia sua i terris suis. Et q̄re confitebor ei? k (Qm̄ bonū est. Hęc est sūma causa. Ps. Cōfitemi dño qm̄ bon⁹. Uel/ Qm̄ bonū est/mihi. i. vtile ꝗ ptātē diaboli: Quia dic Greg⁹ nacian cen⁹: dęmones vsq̄ adhuc nomē christi ꝓtremiscūt: Et nos p ꝓtētiōes nras blasphemari facim⁹ in gētib⁹ nomē dñi: sicut d̄r Roma.ij.d. et Esa.lij.b. Bonitatē aūt et vtilitatē hui⁹ nominis ofidit ꝓsequent p duo. Primū est: qz liberat ab oi malo. Secūdū: qz facit ꝓficere in bono. De p̄ dicit: l (Qm̄ ex omni tribulatiōe eripuisti me. Job.v.d. In sex tribulationib⁹ liberabit te/et in septima non tanget te malū. Baruch.iiij.d. Ipse vos eripiet de manib⁹ inimicoꝝ vroꝝ. De scdo subiūgit: m (Et super inimicos meos despexit oculus meus. i. oculus mentis dexē. s. affect⁹ sursum tendens non statuens se declinare in terram: despexit: id ē deorsum aspexit. Super inimicos meos/remanentes in limo ꝓfundi. Unde dixit Vincent⁹: Altior omni seculo totū mūdū despicio. Uel anagogice pōt legi versus iste cum p̄cedenti: qz in futuro reddem⁹ deo vitulos labioꝝ nroꝝ: et īmolabim⁹ sacrificiū laudis: qñ oīs tribulatio cessabit: et videbimus reprobos inferius in inferno damnatos: fm illud Esa.vltl.g. Erunt vsq̄ ad sacietatē visionis omni carni.

Qaudi deus orationem meam. Titulus. In fine in carminib⁹ vel hymnis intellect⁹ dauid. Per dauid hic intelligitur ecclesia: quę supra clamabat ꝓpter crudelitatē/fortitudinem et multitudinē hostiū: Hic autē clamat ꝓpt miserias q̄s patitur a se et ab hostib⁹ tam visibilib⁹ q̄ inuisibilib⁹. Sed qz per istas miserias exercet et ꝓficit in virtute et gratia: ideo reddit grās deo d̄ ipsis miseriis: sicut patet i titulo. Cui⁹ is ē sensus. Hic ostendit/intellect⁹ dauid. i. ecclesię intelligentis miserias in quibus est: sed tñ ille intellect⁹ est/in hymnis vel carminib⁹. i. in laudibus: si dirigitur vsq̄ in finem. i. in vtilitatē quę ex eis sequitur. Uel/ In finem/christū. Sciendum ergo est q in hoc psalmo loquit ecclesia in pſona sua vel capitis christi. s. Materia est de passiōe vel resurrectione christi. Intentio est monere bonos vt mala p̄sentia attendāt: et inter ea plangant. Modus. Tripertitus est psalmus. In prima parte p̄mittit orationē contra fluctus maris: id est contra mala sęculi. In secunda parte pusillanim⁹ iam in solitudine saluus/sperat auxilium dei et ciuibus imprecatur: ibi: Expectabam. Tertio affirmans ostendit quid sibi et illis fiat alternatim procedendo: ibi: Ego autem. Notandum autem q in duobus precedentib⁹ psalmis orauit contra antichristum: qui erit maxima tribulatio ecclesię: In isto orat cōtra falsos fratres. In secundo sequente contra hęreticos. In tertio cōtra martyricidas. Et sic ordinat retrograde fm quātitatem persecutionis. Hę quattuor persecutiones significātur Daniel. vij. a. per quattuor bestias. Prima bestia quasi leena/ecce martyricidę. Secūda/ē vrsus q̄ est fortl̄ in renibus sed debilis in capite: et significat hęreticos debiles in fide. Tertia /est pardus: et significat falsos fratres. Quarta non noiat nisi terribilis et mirabilis: scilicet antichristus. Contra has quattuor persecutiones ponit q̄ttuor ꝓba siue quattuor clausulas in hoc ꝓsu. Uel ꝗ diabolū/mūdū/ carnē/ et mortē.

Potest aūt exponi

Alt† cruisti ps.50.
Alt† respexit
Alt† tuus ps.4.

Partitio psalmi

Quattuor persecutiones significant per quattuor bestias